

Redacția și Administrația :

**Cernăuți**strada Treimeii Nr. 14,  
unde sînt a se trimite tot  
felul de scrisori, cereri și  
bani.Epistole nefrancate nu se  
primesc.

# LUPȚA

Prețul de abonament :

Un an . . . . 2.— cor.

Jumătate de an . 1.— "

Un număr . . . 14 bani

**Apare :**în ziua Duminică a fie-  
cărei luni.

## Organul partidului social-democrat din Bucovina.

„Muncitorii din toate țările uniți-vă !“

Cercul de Editură Socialistă va scoate în curînd

### „Calendarul Muncii“

care pe lângă materia curat calendaristică, sărbătorile și toate celelalte cunoștințe trebuincioase omului în viața de toate zilele, va cuprinde și o bogată materie literară, științifică și de propagandă. Pe lângă aceasta

### „Calendarul Muncii“

va avea și frumoase ilustrațiuni cu caracter social. Datoria fie-cărui din noi este, să avem acest calendar. Să nu cumpărăm deci nimeni calendarele pline de venin, scoase de ciocoi și de stăpîni spre amăgirea poporului muncitor sub nume de „poporale“. Să nu cumpărăm și să nu răspîndim decît cartea noastră :

### „Calendarul Muncii“

care se poate procura prin BCU Cluj / Centrul Universitar Cluj  
Prețul 20 bani, cu porto poștal 25 bani.

## Iarna vine, — ce să facem ?

Numai scurt timp va mai dura, și iarna crudă se va arunca nemilosiv peste obositul muncitor. Ea nu întreabă, avut-a bietul muncitor în primăvara, în vara sau în toamna trecută lucrul trebuincios, pentru a-și asigura pînea de toate zilele pentru familia lui, în decursul ei cel rece, trist și amărîtor. Ea nu întreabă, fost-a muncitorul harnic sau leneș, sănătos, sau slab. Iarna vine, dar ea nu întreabă ce va face, dar nici nu spune, ce să facă muncitorimea sărmană în decursul stăpînirii ei crude și nepăsătoare de viață ; ea vine, că trebuie să vină, pe dînsa nimene nu o poate opri, pentru că ea este supusă legei vecinice a firei.

Tot muncitorul, care n'avut „noocul“, de a se năimi la lucru în o fabrică ori în alt loc, stă și să întreabă singur sau pe altul suspinînd : „Iarna vine, munca să sfîrșește, și ce să facem ?“ Și zău mulți, mulți nici nu știu ce să facă.

Proletarul, muncitorul, care s'a trezit în viață pe lângă cea mai adîncă mizerie, întunecime sufletească și pentru a trăi numai pentru binele și viața altuia, care s'a trezit în viață, numai ca să se vîndă, ca să asude și să muncească pentru binele și desmierdarea altuia, iar pentru ai săi să nu fie în stare a agonisi

nici măcar pînea de toate zilele, stă și să uită suspinînd și cu ochii înlăcrămați, cît de nepăsător stă și așteaptă iarna stăpînul acela, la care s'a vîndut el, de a munci pentru o bucată de pîne două sau trei pături ai anului. Șurile, camerele și pivnițele stăpînitorilor sunt bușite de toate cele trebuincioase pentru viață. Pe lângă multe, multe case, în care nu să află nici măcar un pruncuș, sunt adunate și grămădite victuale și alte comori, din care ar putea să erneze nu numai mai multe familii sărmane cu pruncii lor, dar chiar și sate întregi.

Suspînînd trec muncitorii, proletarii pe dinaintea acestor case cugetînd în sine : „Oare dacă nu am fi fost noi muncitorii proletari, ridicatu-s'ar oare palatul cel strălucitor de sine pe suprafața pămîntului ? Ar fi fost adunate și rînduite toate bunătățile cele cari să află pe lângă el de sine ? Ar fi fost domnul sau gospodarul acela în stare să isprăvească el singur toate lucrurile acelea grele ?“

Proletarul și muncitorul nedeșteptat și neconștient de clasă își va răspunde : „Nu ! Și de o mie de ori nu !“ Dar — va cugeta el în trista sa întunecime, — așa poate că vrea să fie bunul D-zeu, și amin.

Însă proletarul, muncitorul deșteptat și conștient de clasă nu va pune vină pe D-zeu. El este convins, că nu D-zeu, ci numai alcătuirile obștești de a-zî sunt de vină pentru sărăcia și nenorocirea lui.

El știe, că cuvintele lui Christos : „Cereți și se va da ; căutați și veți găsi ; bateți și vi se va deschide. Căci cine cere capătă cine caută găsește ; și i se deschide celui, care bate“ (Ev. Matei VII) sînt îndrumări că omul să nu steie cu minile în sîm, altfel nici cerul nu-i va sta de ajutor.

Pregătindu-se deci de iarnă, el se și pregătește pentru lupta neobosită împotriva acestor alcătuirii rele din timpul de față. El știe că luminarea și deșteptarea muncitorilor e arma cea mai trainică și puternică în lupta asta și el își va zice și sieși și va muștra pe frații lui de muncă astfel : Să ne deșteptăm din somnul cel de moarte ; însă pentru deșteptarea noastră nu e destul, ca să începem a cînta melodia cîntecului : „Deșteaptă-te romine . . .“ Dacă vrem să ne deșteptăm și să trăim mai bine, atunci trebuie să făptuim.

Iarna vine în curînd peste noi. Să nu facem cînd o vedem asupra capetelor noastre, ca în ajunurile altor ierni, să nu facem ca animalele, cari se ascund de cruda iarnă în pămînt. Numai sersamul, unealta să odihnească, noi însă trebuie să muncim neîncetat. Pînă acuma am muncit mai numai trupește, acum vine iarna și avem mai mult timp, de a munci sufletește. Unde nu am înființat încă sindicate, organizație acolo să ne punem cu tot sufletul, ca să le înființăm, iar unde deja am înființat sindicate, acolo să ne adunăm în toate zilele, să citim și să ne sfătuiim și să ne pregătim pentru a ne întări sfînta cauză pentru care luptăm.

În loc de a ne cheltui bănășorii adunați cu atita sudoare, năcaz și înjosire în crișme pe băuturi spirtoase scurîndu-ne și sdrobîndu-ne prin aceasta viața și sănătatea atît de scumpă pruncilor și familiilor noastre, să ne prevedem din bună vreme cu cărți bune și cu gazete bune, și în zilele cele fără lucru de iarnă, care le petreceam altă dată nefăcînd și nefolosind nimic, să mergem în locuința sindicatului local, la societatea muncitorilor, să citim, să ascultăm și să învățăm a cunoaște mai adînc ideile mîndre ale socializmului, în anumite zile să ne adunăm și să învățăm și lucruri potrivite și pentru o petrecere în mijlocul iernei, căci petrecerea între tovarăși sporește cel mai sfînt simțimînt al muncitorimei, înfrățirea și unirea.

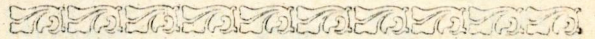
Astfel să mergem înainte, cu aceste gînduri să așteptăm iarna, ca și noi muncitorii Romîni să ne facem demni de muncitorii de alte neamuri, cari din cauză că iubesc știința, iubesc deșteptarea, libertatea și înțelepciunea, se bucură mai de multă vreme de o viață cu mult mai frumoasă și mai înaltă ca a noastră.

Înainte dară, tovarăși, pregătiți-vă și împrieteniți-vă cu astfel de idei și cugetări a trăi în viață, și cînd va

veni iarna, care în alți ani v'a părut așa de tristă și grea de dus, în acest an va fi atît de dragă în cît nici nu veți ști, cît de curînd va trece peste voi. Și cînd va trece peste voi, veți săluta primăvara cea adorată, deodată cu natura ca oameni din nou născuți, ca muncitori deșteptați, veseli, luminați și conștienți, demni de a trăi o viață mai bună și mai folositoare ca pînă acuma.

Înainte fraților! Înainte tovarășilor! Iarna vine și acum știți ce aveți să faceți.

Proletari, muncitori din lumea întreaga uniți-vă, nu vă lăsați călcați și îngropați, și atunci învingerea voastră, viața voastră, mărirea și puterea voastră va fi sigură.



### Cheltuielile și veniturile Austriei pe anul 1907.

În una din cele din urmă ședințe a parlamentului (sfatul împărăției) din Viena, a prezentat ministrul de finanțe socotelele asupra cheltuielilor și veniturilor statului — așa numitul buget — pe anul 1907. A-l privi bugetul acesta mai de aproape, e pentru noi deosebit de vajnic, fiind că tocmai noi muncitori de la sate și orașe sintem aceia, din care storce stăpînirea multele milioane de coroane, ce vor fi de trebuință pe anul viitor.

Venitul pe anul numit il socotește ministrul de finanțe cu 1892 milioane 501 mii 082 de coroane, iar cheltuielile 1890 milioane 871 mii 352 de coroane, în cît rămîne un plus, de 1 milion 627 mii 730 coroane.

Stăpînirea (guvernul) trebuie așadar să stoarcă pe anul 1907 din popor 1892 milioane 501 mii 082 coroane. De ar vrea cineva să-și facă vre-o închipuire resvedită despre mărirea acestei sume de bani și le-ar schimba toți pe bancnote cite 10 coroane una și ar pune toate cele bancnote una peste alta, atunci s'ar ridica din ele făcut un stîlp de 1893 metri înălțime, adică înalt ca Giumalăul, muntele cel mai mare din Bucovina. Acest stîlp de bani noi muncitori de

## Din țara orbilor.

A fost hăt demult, pe cînd oamenii erau neciopliți și lumea de-a îndoasele, trăia pe atunci Păcală. Avea el mare trecere și de acea nu-și găsea astimpăr. Îmbla năuc și locului nu se oprea. Acum era aici, acum dîncolo. Se deprinsese cu toate cele, precum s'au deprins de pildă ocîrmuitoarii cu călcarea legilor. Nu-i făcea nici cald, nici rece.

Merse așa Păcală, cît merse, pînă cînd în sfîrșit ajunsă în țara orbilor. Te uii la fleacuri, ș'apoi la așa țară! Se uită și Păcală cu ochii roată și remase ca vițelul la poarta nouă. În țara aceea erau două soiuri de oameni. Unii erau orbi de-a bișele și alții cu două fețe. O față era urită și scriboasă și cealaltă blajină ca fața lui Hristos.

Cei orbi erau mulți, mulți ca nășipul mării și mergeau de-a bișbitele. De altmintrelea nici n'aveau nevoie de ochi; ei n'aveau hrană, să vadă ce duc la gură; n'aveau haine, să vadă ce îmbracă; n'aveau nici case, să vadă unde-a intra. Se tîrreau prin lume și le era de-ajuns.

Cei cu două fețe, din potrivă, erau puțini și mergeau fînțoși și fudui. Aveau hambare pline cu bucate, însă le mînceau guzganii. Aveau dugheni cu îmbrăcăminte, însă le rodeau șoarecii.

Așa merg lucrurile, cînd oamenii nu-s la un fel! De ce privea Păcală, de ce se încrucea. Orbii bijbieau și din cînd în cînd strigau: „Ni-i foame Dați-ne de lucru, dați-ne de lucru!“

Ear cei cu două fețe se prefăceau blajini, miloși și le astupau gura cu o bucată de mămăligă. Pe urmă repede se întorceau ca șurubul de la mașină și-i puneau să li facă de toate-cele, de pildă bucate, haine ș. a. Munceau orbii, pînd ce dădeau în bot. Unii se ologeau, alții se îmbolnăveau și cînd erau gemetele mai jalnice și țipetele mai ascuțite, atunci cei cu două fețe se schimbau ca zilele babei și-i dezmerdau așa: „Saracul norod! Cîtu-i de nefericit! Dați de pomană!“ Și pe dată pe unii îi așezau în spitale făcute de dînsii; pe alții îi milueau și de multe ori cuconștele celor cu două fețe, se scoborau între nefericiți și cu lacrimi în ochii legau rănile.

Pe urmă, după așa faptă tot ei singuri se lăudau: „Ce suflete bune sintem noi! Fără noi ar peri de foame toți.“

la sate și orașe, trebuie să-l clădim din munca noastră restimp de un an, ca să-l poată răsiți stăpînirea în aceia-și vreme, cheltuind astfel ce va fi de trebuință pentru împărăție după părerea și hotărîrea deputaților din sfatul împărăției

Să vedem acum în ce fel și de unde le scoate stăpînirea banii aceia: Se știe, că venitul stăpînirii se compune din birul direct, adică acel, ce îi pus pe avere (pămînt, case ș. a.) și din birul indirect, adică ascuns în prețul mărfurilor de trebuință zilnică și consumație, astfel, că cumpărînd ori-cine, zahăr, naftă, bere, vin, rachiu, sare, tutun ș. a. el plătește totodată stăpînirii și bir.

Dacă punem noi acum venitul din birul direct alături de cel din birul indirect, găsim, că din toate acele 1892 de milioane coroane pe anul 1907 **nici măcar a treia parte** nu e strînsă din birul direct, adică cel de pe avere, pe cînd **mai mult de două treimi** din suma numită curg din birul indirect sau ascuns.

Și de ce oare îi ast-fel?

Din pricină, că mai tot birul cel ascuns (indirect) pică pe spinarea muncitorilor de la orașe și sate, căci boierii și domnii nu-s mulți la număr și ei nu întrebuințează nici a mia parte din mărfurile de trebuință zilnică, consumate de multele milioane de popor muncitor.

Luăm o pildă:

Avem în Bucovina 158 boieri de o parte, iar de altă parte 120 mii de țărani gospodari. Acestea 158 de boieri țin în mîna lor aproape două părți din pămîntul țării, pe vreme ce cei 120 mii de țărani posed mai că numai o parte. Inșă de mîncat trebuie să mînce și seminția boierească și cea țărănească. Așa de pildă, și familia boierească și cea țărănească are nevoie de sare. Și de presupunem că pe vreme ce a mîncat familia boierească o huște de sare, și acea țărănească a mîncat tocmai una, atunci ce găsim?

Găsim, că pe cînd toți boierii din țară au întrebuințat 158 de huște de sare, țărani au întrebuințat 120 mii de huște. Cu alte cuvinte: pe vreme ce boierii au plătit pe acele 158 huște 158 luscuți ca bir de pe sare stăpînirii, acei țărani au plătit 120 mii de luscuți sau 24 de mii de coroane.

Bre! Bre! Bre! Se mieră Păcală. „Aici este o șurbărie. Cum se face asta? Ei singuri îi bat, ei siguri îi ologesc, ei îi pun să muncească pînă se istovesc și tot ei pe urmă au milă de dinșii! Dau ei de pomana, dar nu dau în vînt. Nu degeaba is ei cu două fețe!“

Și pe dată Păcală se duse în mijlocul celor orbi și le ținu o cuvîntare: „Orbi ce sinteți! Pomana dușmanului îi pomana morții. Ajutor prielnic numai ai tăi îi-l dau. Nădejdea în voi și în prietenii și tovarășii voștri de muncă să steie!“

Orbii ascultară. De se poticnea vre-unul, îl sprijinea un altul. De se mîhnea vre-unul, îl mîngîia prietenii. Toți erau pentru unul și unul pentru toți.

Atunci ca prin farmec li se deschiseră ochii și văzură lumina zilei, dreptatea și adevărul. Atunci și numai atunci ajunseră și ei oameni; ear cei cu două fețe se învrteau ca titirezul. Nedumerindu-se ce față să arete, se duseră ținînd prin lume.

Vezi bine, s'or fi pripășit și pe la noi dintr'inșii, că prea seamănă ei cu boierii și stăpînii noștrii fățarnici.

Asta-i pricina, de ce parlamentul (sfatul împărăției), unde în timpul de față șed ca deputați mai că numai oameni bogați și boieri, pune mai tot birul pe lucrurile de trebuință zilnică și de hrană. Așa și în anul acesta birul de pe avere și venituri nu s'au urcat, că atunci și boierii deputați ar fi nevoiți să-l plătească, în schimb însă birul ascuns (indirect) pe lucrurile amintite s'au urcat cu 20 de milioane coroane mai mult decît au fost el pînă acum.

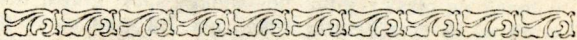
Eată cite-va pilde de unde trage stăpînirea veniturile ei pe anul viitor:

Bir pe bere . . . . .	77 milioane coroane
„ „ rachiu . . . . .	87 „ „
„ „ zahăr . . . . .	122 „ „
„ „ sare . . . . .	47 „ „
„ „ tutun . . . . .	235 „ „
„ „ naftă . . . . .	20 „ „
„ „ pămînt . . . . .	53 „ „
venitul drumurilor de fer . . . . .	334 „ „

Din toate acestea se cunoaște, cît păgubesc muncitorii de la orașe și sate, că ei n'au deputați săi în sfatul împărăției, care ar trebui să ridice glasul lor împotriva unei astfel de împărțiri a birului. Și cită ușurare ar aduce poporului muncitor o nouă lege, prin care s'ar pune bir mare pe veniturile și averile mari și birul pe lucrurile de trebuință zilnică și de hrană s'ar desrădica cu totul. Atunci boierii, stăpînii și fabricanții și alți oameni bogați, ar trebui să plătească cea mai mare parte din bir, fiind că ei au și veniturile cele mai mari, iar muncitorii, care — de pildă — n'au mai mult venit de cît 1200 coroane pe an, de-fel n'ar plăti bir, așa că numai acei, ce au venit mai mare decît 1200 coroane ar avea să plătească un bir de tot mic, care ar avea însă să crească treptat la veniturile mai mari.

A pface, birul ast-fel este una din năzuințele social-democraților, și de aceea toți muncitorii trebuie să între în rîndurile partidului social-democrat, căci fiind ei mulți la număr, ușor vor putea alege tot oameni de ai lor în parlamentul din Viena, dacă numai vor pricepe puterea unirei și vor tot pași înainte pe calea înfrățirii.

Atunci de abia vor putea ei schimba legile în folosul muncitorilor și atunci de abia nu s'a putea întimpla una ca aceea, că din birul strins cu atîta amăr de pe spinarea celor mai necăjiți muncitori, să se mărească pe lingă altele — precum cere ministrul de finanțe — mijloacele bănești pentru înmulțirea polițiștilor din orașul Cernăuți, ca să poată ei de acum înainte și mai lesne lovi în acei muncitori, cari luptă pentru un trai mai ușor și pentru o bucată de pine, reținută lor cu ajutorul polițiștilor, de nemiloșii stăpîni.



## Știri mărunte.

**Greva lucrătorilor sobari.** Muncitorii la sobe de olane din Cernăuți s'au pus în grevă. Acei, cari leau înpins spre grevă, sint fabricanții stăpîni, care cu două săptămîni înainte au avut știre de cererile drepte ale sobarilor, formulate într'o tarifă obișnuită chiar și în Galiția; și acolo traiul e mai ușor decît în Cernăuți, unde bîntuie în timpul de față o scumpete nepomenită. Dar stăpînii — mai cu seamă veșitul Trichter — n'au vroit să urce plata din bună voie și să primească tarifă cu plată de o potrivă pentru toți lucrătorii: era deci de nevoie a dobîndi acele cerute prin mijlocul mai aspru al grevei. Rușine

numai, că s'au găsit și muncitori, cari nu merg — cum s'ar cădea pentru lucrători cinstiți — cu frații lor de muncă, dar se linguesc pe lângă Trichter, care știe ce face, dacă le adapă pe ei cu rachiul, aștinându-i astfel în potriua camerazilor lor. Acestor li zicem verde, că cum își vor așterne așa v'or și dormi. Au dat ei pe cale bună, dacă s'au pus chiar luna trecută la bătaie, luînd de ajutor niște potlogari și criminalnici vestiți, așa că vor ajunge și ei acolo unde au ajuns aceia. Organizația lucrătorilor sobari le era lor oricînd deschisă și intrînd în ea și ei s'ar fi dobîndit o plată mai bună, dar lor li place mai bine să lingă labele stăpînilor, și să capete la urma urmei totuși în bot de la ei fiind aruncați pe drumuri, după ce vor învinge lucrătorii organizați. Păreche mai bună decît pe stăpinul lor Trichter nici n'au putut să găsească acești lucrători. Domnul Trichter îi unul din cei fabricanți, care n'are — cum cere legea — în fabrica sa de olane un maistru concesionat, iar acești lucrători, cari lucră în vreme de grevă, par să fie după ținutarea lor din luna trecută, niște bețivi și bătăuși de meserie, și nu sobari, căci știut este, că ei nici n'au trecut prin învățătură cerută de lege la un maistru și deci nici nu au dreptul să fie sobari. Magistratul și guvernul e și înștiințat de faptul acesta și v'om vedea de curînd, cine va minca pîne din lucrul sobarilor: muncitorii cinstiți, organizați sau bătăușii domnului Trichter. Urma va alege!

**Procesul împotriva cărămidarilor greviști** s'a sfîrșit cu pedepse mult mai cumpătate decît acel împotriva lucrătorilor comunali. Din cei patru muncitori trași la judecată, că s'ar fi opus poliștilor cu putere, doi fură osîndiți la zece zile și unul la cinci zile închisoare, iar unul s'a socotit defel nevinovat. Cu privilegiul acestui proces trebuie să remarcăm, că președintele senatului consilierul Const. I s o p e s c u l a dat pildă bună consilierului R a p p o r t, subț a cărui comandă lucrătorii fură nu demult condamnați pînă la 5 luni închisoare, cum trebuie să se poarte un judecător, care vra să lămurească chestia și nu s'o întunice. Că s'au purtat mai tot procesul în limba romînă și ruteană, limba maternă a acuzaților, a avut înfrîurii hotărîtoare asupra judecării, căci numai astfel acuzatul romîn și rutean e în stare să controleze, ori de nu trag poliștii — după cum îi obiceiul unor din ei — la minciună. Apărați fură muncitorii cu multă iscusință de d-nul avocat I u l i a n T r o m p e t e u r fiind însărcinat de organizația muncitorească cu apărarea. Puse alături cu pedepsele grozave de 5 luni nu-i îndoială, că aceasta judecată e mai cumpătată, totuși remîne ea pentru noi muncitori o judecată nemiloasă de clasă: Intiut ne împing spre grevă, nevrînd să ni deie pentru munca noastră grea pînea de toate zilele și apoi încă ne judecă, că am luptat pentru hrana copiilor noștri. Și ei is acei cinstiți, dar noi acei osîndiți!

**O mare adunare de protest a salahorilor și tăietorilor de lemne** a avut loc Duminica în 28/15 Octomvre după amiază-zî în localul sindicatului. Protestul era îndreptat contra hotărîrii ministeriului de justiție, care iar a încuviințat concurența arestanților. La întrunire au venit muncitorii în număr alfit de mare, încît nu încăpeau toți în local, din care pricină s'au aranjat toate în ograda sindicatului. Au vorbit tov. Metodie O g r o d n i k în limba ruteană iar tov. George G r i g o r o v i c i în limba romînă. Amîndoi referenți au zis, că ministeriul ori nu e bine informat, despre

starea și traiul greu a salahorilor din Cernăuți, ori lui îi dorința hotelurilor și crișmarilor, care au cerut, că arestanții să fie iară întrebuințați ca lucrători, mai scumpă, decît viața și sănătatea muncitorilor liberi și ai familiilor lor. De acea referenții au propus o rezoluție, prin care se protestează împotriva acestei hotărîri a ministeriului și se cere dela președintele țării, ca să deie informațiuni drepte ministeriului, cerînd casarea acestei hotărîri vrășmașe muncitorilor. Rezoluția fu votată într'un glas și tot o dată s'a ales o deputațiune din mijlocul lucrătorilor, care va interveni în chestia asta pe lângă președintele țării și primariul orașului. După ce au mai adus tovarășii oratori la cunoștința întrunirii, că deputații socialdemocrați din parlament vor interveni și ei în chestia aceasta pe lângă ministeriul de justiție, să împrăștiară de astă dată muncitorii încă în liniște, sperînd că forurile competente nu le vor provoca la mijloace de desperare, nesocotind cererile lor.

**O întrunire de protest a zidarilor și dulgherilor** împotriva învoielilor la lucru cu bucată (acord) și împotriva subîntreprinzătorilor, la care mai ales se obicinuieste ast-fel de lucru, a avut loc Duminică, în 28/15 Octomvre la amiază în sala lui Ș i f t e r. Lucrătorii constructori organizați, lung timp deja să luptă împotriva abuzurilor acestor condamnătoare și oprite prin legile industriale, magistratul însă se poartă față de pîrile muncitorilor cu o neglijență criminală, încît în timpul de urmă s'au întimplat la clădirile din oraș mulțime de nenorociri și chiar un caz de moarte și mai toate, tot la zidiri, unde lucrau — sau mai bine zis cărpăceau — oamenii în acord și întreprinzătorii erau subîntreprinzători neapropați. În acela sens au vorbit și referenții la adunarea asta, cerînd într'o rezoluție unanimită, ca guvernul să insiste asupra magistratului nepăsător. În rostirile lor — tovarășii F u c h s și W i t u k în nemțește, tov. George G r i g o r o v i c i în romînește — au intonat însă referenții și asupra faptului trist, că mai toată vina, că se întimplă astfel de nenorociri, cade, — odată cu sîngele celor uciși — asupra celor muncitori zidari și dulgheri, care nu aparțin organizației, slăbind astfel înfrîurirea ei. Căci o organizație tare, la care sunt înscriși toți lucrătorii ar aduce cu ușurința și stăpînii și magistratul la respect și ar și putea dobîndi acea, ce se cere în rezoluție, o controlă aspră la toate clădirile și zidirile prin controlorii plătiți de stat și luați din mijlocul lucrătorilor organizați. Nădăjduim că întrunirea aceasta, care a arătat material alfit de trist, va fi un imbold pentru muncitorii neorganizați, ca să se înscrie la sindicatul (societatea) zidarilor și dulgherilor, luptînd astfel frățeste împotriva capitalului omoritor de oameni.

**„Apărarea națională“** îi numele unui ziar nou, care apare de cite-va săptămîni în Cernăuți. Sînt de acei, cari se scribesc de apărarea acestui ziar, iar alții se bucură, alții iară-și rîd. Noi muncitori însă știm, că și ziarul acest nou, nu-i alta decît lumină din lumina ciocoiască și că el diferează de gazetele naționale deja existente în țărișoara noastră, prin aceea că ele sprijinesc interesele boierilor și celor bogați mai pe ascuns, pe cînd „Apărarea națională“ o face asta fătîș.

**Pentru fondul de presă al „Luptei“ a încurs de la tovarășul C. Dobrogeanu-Gherea, Ploiești (România) 100 franci.**

Editor și redactor responsabil: **George Grigorovici.**